

ДОСТА ЈЕ БИЛО САША РАДУЛОВИЋ

септембар 2016. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Америчка пореска управа (ИРС) издала је електронски извод из своје базе података да Саша Радуловић, лидер покрета „Доста је било“, није дужан ни долар пореза у Америци.

Дојче веле је 5. августа злоупотребљавајући свој углед озбиљног медија објавио сензационалистички, крајње неодговоран и непрофесионалан текст о Саши Радуловићу са тврдњом да „лидер покрета 'Доста је било', у САД дугује више од милион долара за порез“.

Дојче веле је прикрио да никада и није имао контакт са америчком Пореском управом јер она не даје податке о пореским обвезницима који су тајни, већ да је прибавио папир из локалног Сан Матео катастра. Дојче веле је тврдио да је „папир са свежим печатом од 20. јула ове године“ добио од америчке Пореске управе, прикривајући да се на папиру јасно види да је из 2005. године и да више није важећи.

Све ово послужило је за прљаву кампању против најјачег опозиционог лидера у тренутку када је раскринкавао лажи мандатара у Скупштини. У медијима је објављено 311 прича о „милионском дугу“, од чега је само на телевизији емитовано 40 прилога. У оркестрираном нападу на Сашу Радуловића посебно су се истакли ТВ Пинк и Информер, премијерове ударне медијске песнице захваљујући којима

This Product Contains Sensitive Taxpayer Data

Account Transcript

Request Date:	09-01-2016
Response Date:	09-01-2016
Tracking Number:	[REDACTED]

FORM NUMBER:	1040A
TAX PERIOD:	Dec. 31, 2002

TAXPAYER IDENTIFICATION NUMBER:	[REDACTED]
---------------------------------	------------

SASA RADULOVIC
1220 DRAKE AVE
BURLINGAME, CA 94010-4803-209

--- ANY MINUS SIGN SHOWN BELOW SIGNIFIES A CREDIT AMOUNT ---

ACCOUNT BALANCE:	0.00
ACCRUED INTEREST:	0.00
ACCRUED PENALTY:	0.00

ACCOUNT BALANCE PLUS ACCRUALS (this is not a payoff amount):	0.00
---	------

Амерички ИРС потврдио: Радуловић не дугује ни долар пореза

се одржава на власти. Власник ТВ Пинк и члан премијеровог маркетиншког тима је објавио и отворено писмо са поруком „Плати порез, не бруквај Србију у Америци где си скембао порез“ и емитовао га 16 пута у свим информативним емисијама које појединачно гледа више од милион ипо људи. Премијерови национални платоници најчешће не објаве ниједан прилог о „Доста је било“ и Саши Радуловићу јер им је тактика игнорисање. Теме за блаћење лансирају се у тренуцима кад се уплаше за своје падајуће рејтинге.

Саши Радуловићу су биле потребне три недеље да добије потврду из архиве ИРС да не дугује

ни долар пореза за 2000. и 2002. годину. Америчка пореска управа не познаје ни шалтере, ни канцеларије, ни печате. Интернет приступ је омогућен само са територије САД-а и то само онима који имају важећу адресу у САД-у. После неколико неуспешних покушаја, Саша Радуловић је морао да ангажује пореског адвоката у Америци који је на основу пуномоћја дошао до података. Једино Дојче веле и Немања Рујевић знају да се потврда „може добити за 5 минута“.

Саша Радуловић наставља да истражује како се појавио папир који су Дојче веле и премијер искористили у прљавој кампањи. Иако смо информацију од америчке пореске управе добили

1. септембра, надали смо се да ћемо успети да дођемо до информација о спорном папиру који се појавио у катастру, па смо зато чекали до сада са објавом. Како је тај део очигледно много тежи, јер ИРС нема никакав интерес да тражи и проверава папире старе 14-16 година, одлучили смо да више не чекамо са објавом електронског извода.

Ово све представља и подлогу за тужбе које се припремају, како против Дојче велеа и Немање Рујевића, тако и против премијера, његових таблоида и свих других који су учествовали у овој кампањи.

Питање из наслова је суштинско и централно питање којим би политика требало да се бави. Па и у Србији. То би морала бити мисија политичара. Сва остала питања и одлуке су изведене из тог централног питања.

Наслов за собом повлачи и наредно питање: како дефинишемо леп живот? Леп живот пре свега подразумева слободу. Слободу кретања, говора, мишљења. Слободу избора. Леп живот подразумева и једнакост и заштиту свих основних људских права. Заштиту од насиља сваке врсте. Заштиту од дискриминације. Леп живот подразумева и једнака правила за све. Да иста правила важе за вас, као и за све друге без обзира на то ко су.

Сигурност је основна људска потреба. Претпоставка за леп живот је елиминисање егзистенцијалних страхова грађана. Човек, жена или мушкарац, чија егзистенција је угрожена, није слободан човек. Човек који не зна шта ће му дете јести сутра, ако нема кров над главом, ако не зна шта ће се десити ако се неко из породице разболи, који нема обезбеђену пензију за старост, није слободан човек. Без обзира на слободу говора или једнака правила за све. Мора и једно и друго.

Живот породица чија деца немају приступ квалитетном образовању, спорту, култури, није леп. Деца чија је будућност ограничена економском снагом њихових родитеља нису слободна. Деца заслужују једнаку шансу. Сва деца.

Ово су све претпоставке за леп живот. Испуњење тих претпоставки је посао државе. Посао политичара је да поставе систем који испуњава ове претпоставке. Тек у том и таквом систему сваки појединац, заиста има слободан избор да за себе изгради леп живот, да се оствари. Нагласак је на: сваки појединац. Не неки појединац упркос систему, већ сваки појединац уз помоћ система.

Да ли је могуће у Србији, у којој је већина грађана бомбардована искривљеним информацијама преко медија, постићи ове претпоставке за 20 година? Да ли је могуће направити систем? Или смо ми заиста (како каже један од нас) друштво лењих људи (додуше сви осим тог једног), људи без радних навика (осим једног), људи који гласају за најгоре, чији је менталитет потпуно погрешан, чији су политички лидери најгори (осим једног), у којој сви краду (осим једног).

Сви који кажу да грађани Србије имају погрешан менталитет немају одговор на питање: како је онда могуће да сви наши грађани, када оду у Немачку, живе и раде без проблема? Значи проблем није у људима, већ у систему. Када би Немачка имала хаос и неодговорне политичке елите као што их има Србија, грађани Немачке би се понашали баш овако како се понашају грађани Србије.

Да ли Србија може да плати универзалну социјалну заштиту, квалитетно образовање,

Како од Србије направити земљу у којој се лепо и радо живи?

здравство? Јер свакодневно се грађани бомбардују информацијама о томе како смо сиромашни, задужени до гуше, како држава нема пара, као нам је привреда уништена, како смо потпуно опљачкани.

Одговор је недвосмислено ДА. Србија може да плати и универзалну социјалну заштиту и квалитетно образовање и квалитетно здравство. Али то не може да плати са огромним партијским паразитом на својим леђима. Паразитом који нас годишње кошта најмање 2

Човек чија је егзистенција угрожена, није слободан човек

милијарде евра. Паразитом којим управљају политичари који су активно били у политици у последњих 25 година и који су директно или индиректно одговорни за стање у коме смо. Још горе од тога, директно су одговорни што се то стање наставља.

Да ли сте приметили како, чим се неко нов појави у политици, крене невероватно блажење, да се сваки човек запита: како је могуће да нам само овакви улазе у политику? Већина се не запита: како је могуће да је човек живео цео живот до сада и био у реду, а онда одједном, након што је одлучио да се бави политиком, испада најгори од свих. И да ли се заиста ради о лошим људима, или се ради о нечем другом. Да се можда тако партократија брани од промена.

Колико једно друштво и грађани могу да ураде за 20 година? Колико могу да поруше и разграде? Да ли смо градили или разграђивали у последњих 20 година? Да ли ћемо наставити да радимо исто и у наредних 20 година? Од кога зависи?

Србија је богата земља. Препуна пристојних, паметних и вредних људи. Баш као и свака друга земља на свету. Наши људи нису ни бољи ни гори, ни паметнији ни глупљи од других. И као у свакој земљи на свету, и међу нама има изузетних људи у свим областима. И у спорту и у културу и у образовању и у привреди. Само за разлику од успешних друштава у свету, нас не воде најбољи, већ најгори, партијски подобни, који без партијске књижице ништа у животу и не би могли да постигну. Људи који морају да купују дипломе и плагирају докторате.

За 20 година, пристојни људи ће од Србије направити земљу у којој се лепо и радо живи. То није питање, већ констатација. Јер алтернатива не постоји. Србија не може опстати као Фарма. Србију морају да воде најбољи. Јер ће нас сва деца напустити и тражити спас од ове каљуге коју смо за њих оставили.

Србији није потребан вођа. Србији је потребан систем. Једнака правила за све. И одговорни лидери који ово разумеју, који граде, а не баве се промоцијом себе. А њих бирате ви на изборима. Одговорност је, дакле, на вама, зар не?

Саша Радуловић, шеф посланичке групе покрета „Доста је било“

Недељна Политика осванула је без уобичајене карикатуре Душана Петричића и без речи објашњења о томе зашто је после девет година прекинула сарадњу са познатим карикатуристом који је прошле године, баш за те своје недељне карикатуре, добио престижну новинарску награду Душан Богавац, која се додељује за етику и храброст. Државне новине цензурисале су једног од најбољих карикатуриста, јер ништа не сме да ремети идилу о којој премијер стално говори, а Петричић је и те како реметио.

Свеједно је да ли је лично Александар Вучић забранио Петричића или је телефон окренуо неко од оних његових пипака-марионета на које се стално издире, нарочито у присуству тв камера. Током дана су из кабинета премијера саопштили да „Кабинет сматра да Политика треба да настави с објављивањем Петричићевих карикатура јер оне никоме не сметају, већ премијеру само доносе поене“. Наравно, можда није својеручно Вучић, као ономад Ољу Беђковић, позвао мученог вд уредника Политике Жарка Ракића, али се своје цензуре баш лично уплашио.

Ко је окренуо телефон не мења на суштини да је главни цензор решио да заврне још једну ретку славину из које капље смисао, разум, опомена да нам земљу води полудели „краљ сунце“ који је, што рече Петричић карикатура лично, а чије природно радно место, уместо Владе, треба да буде стадион због навијачког менталитета и менталног склопа који се не да сакрити баш ничим.

Кад су видели да је враг однео шалу и да је мучени Ракић, незграпно, занемело, како то иначе раде уплашени и послушни уредници и новинари, ваљда у нади да нико неће приметити зјапећу рупу карикатуре која је требало да замени Петричићеву, свевидећи Кабинет издао је саопштење за новинарски портал Инсајдер. У саопштењу које је типичан пример кризног менаџмента и маркетинга сујетног владара, Кабинет се наводно залаже за објављивање Петричићевих карикатура јер су оне кобајаги важне за премијера. А за кога би другог па и биле важне?

Кабинет каже следеће: „Оне (карикатуре) су доказ демократског поретка и за премијера је важно да карикатуре опстану. Оне показују да људи који не прате промене и који имају најштрији антивладин став и личну мржњу према председнику Владе треба да имају свој простор да несметано раде у будуће, као што су до сада радили“.

Шта нам је у ствари Кабинет поручио. Ништа друго него да је потпуно полудео. Констатације „лична мржња“, „људи који не прате промене“, „премијеру доносе поене“ откривају болесну перспективу „ја па ја“. Ништа не постоји и не треба да постоји ако га не одобри Кабинет, а

Карикатура и цензура

све што Кабинет не одобри, а постоји, само је производ мржње и то личне мржње према премијеру. Тај апсолутистички егоцентризам који озбиљно нагриса било какав здрав разум био је приметан и раније, видео се од самог старта док су, на пример, кола Црвеног крста и спасилачке екипе морале да одустану од спасавања код Фекетића док се не појави премијер да лично избави завејане из сметова.

Међутим, болест се у међувремену проширила захваљујући уплашеним новинарима и уредницима, укидању Утиска недеље, глупостима агресивних насловних страна Инфор-

који никога не слушају, а такви су готово сви – подучио је своје овцице – подigli главу и пажљиво слушали кад је он почео да говори. Звезда Уједињених нација – па то ни Тито (једина домаћа фигура са којом пристаје да се пореди) није могао. Лудило – то је једина дијагноза која може да опише цензуру којој је у Политици подвргнут Петричић.

За сада је, надајмо се, заустављено и спречено укидање карикатура Петричића. Мучени вд директора Политике је, након што је видео саопштење Кабинета, и сам издао саопштење у коме се, додуше јада на „скупог“ хонорарног сарадника који стално касни са радовима, обавезао да настави да објављује Петричићеве карикатуре.

Душан Петричић је открио и да га је мучени вд уредника Политике звао пре месец дана и тражио да прореди карикатуре на којима је премијер. Колико ли се само плашио.

Карикатуре и критике се боје само диктатори оличени у прототипу председника Северне Кореје или Еритреје, Азербејџана или Кине. Наравно, у питању су земље чији председници не истичу демократију и чланство у ЕУ као своје вредности. Они нису изабрани у кабинету неког западног амбасадора и не зависе од његове подршке. Наш „краљ сунце“ зависи и зато се уплашио, вратио Петричића бар за кратко док не смисли неку лукавију тактику. Та распућеност и то седење на две столице како је то на последњој објављеној карикатури нацртао Душан Петричић не може да се одржи. Зато постаје све смешније, уместо да буде страшније. И завршиће се, како је то незаборавно опевао Душко Радовић у „Страшном лаву“ – гумицом на првим изборима. C

Драгиња Лукин,
чланица покрета „Доста је било“

Ко је окренуо телефон не мења на суштини да је главни цензор решио да заврне још једну ретку славину из које капље смисао, разум, опомена да нам земљу води полудели „краљ сунце“

мера, Српског телеграфа, арлаукању Пинка, протеривањем новинара попут Срђана Шкора, убијањем радијских емисија „Даре и Маре“, отказу Марини Фратуцан, сменама у РТВ... Низ је дужи, а требало је да се славодобитно оконча Петричићем.

Величина егоцентризма нашег „краља-сунце“ и размере болести која је узнапредовала виделе су се током недавног заседања Уједињених нација са ког је премијер лично извештавао сам о себи. Самопрокламовао се у највећу звезду годишњег заседања Генералне скупштине УН. Причао нам да су чак и они

Политика – то су принципи и вредности

Често нас питају какав је став ДЈБ о некој појединачној теми. Оно што у потрази за одговором многи заобилазе је да није задатак политике да има прецизно одређен одговор на сваку појединачну тему. Политика се, напротив, не дефинише као политички став о појединачним питањима, него као скуп вредности и принципа који су основа код доношења било које одлуке, става или напросто давања одговора на најобичније питање.

Шта то значи у пракси? Став ДЈБ је, између осталог, да су сви грађани Србије једнаки, што повлачи да нема дискриминације. Ми тај став примењујемо када год је у питању право било које мањинске групе и руковођени тим ставом смо учествовали у Паради поноса, на пример. Једнако тако, свакодневно се боримо за равноправност наше народне посланице којој скупштинска већина ускраћује да буде равноправна. Наша позиција је да је равноправност нешто о чему се не расправља, па је наш непроменљиви став да на већ поменутим догађајима ми нисмо били зато што нам се ова или она група посебно допада или не допада, него зато што се држимо принципа.

Још један пример обликовања политика помоћу принципа и вредности је став да је људски живот неприкосновен. Стога ћемо једнако осудити свако кршење овог принципа, било да

су то злочини над Србима у Другом светском рату, над Бошњацима у Сребреници, комунистички злочини 1944 – 1946. у Србији, злочин над Србима у Кравици или Хрватима у Вођину, на пример. И ту не може бити компромиса, иако би могли да говоримо само о једном делу приче. То не само да би нам срзало људскост, него би нам везало руке да радимо на кључној ствари у нашој будућности, активном помирењу у региону заснованом на истини.

Ми чврсто стојимо иза неповредивости приватне својине. То значи да не можемо ћутати на рушење објеката у Херцеговачкој улици, не можемо прихватити ни урушавање имовинских права кроз тунеловање сопствених фирми и остављање поверилаца кратких рукава, као што не можемо прихватити пљачку приватне имовине која се десила у Србији током диктатуре. Једноставно, јер верујемо да је неприкосновена приватна својина први и основни услов, после права на живот, да људи буду слободни. А људи који нису слободни, не могу имати срећан живот и остварити се као личности.

Ми верујемо да је у међународној политици основни задатак политике да штити интересе Србије. И да се ти интереси штите на најбољи начин ако се разумеју правила игре земаља које су кључне у обликовању наше привреде и наше безбедности и да се најбољи резултати

постигну ако се по тим правилима игре извучи максимум за Србију. Ми бисмо волели да можемо диктирати правила игре и да играмо по својим правилима, али не желимо да лажемо наше грађане да се тако може доћи до резултата. Иако смо по правилу увек имали министре спољних послова за домаћу употребу, ми то нећемо радити. Превасходно зато што тако поткопавамо интересе Србије.

(...) Ми дубоко верујемо да када постоји слободан ток информација и када се ставови слободно износе да ће већина готово увек изабрати најбоље решење. Што је у складу са нашим веровањем у демократију као најмање лош облик политичког уређења и веровањем да ако немате демократске процесе у властитој организацији не можете кредибилно критиковати суноврат демократије који постоји у Србији.

Политика која није вођена принципима и вредностима и није политика. Она је само уметност опсене, а опсене не могу да створе услове да Србија постане уређен систем у коме људи из дана у дан живе све лепше животе. Зато ћемо своју политику љубоморно чувати, чак и када се неке од последица тог опредељења у неком тренутку не допадну неким нашим бирачима.

*Александар Стевановић,
народни посланик покрета „Доста је било“*

Високи савет судства (ВСС) је летос упутио захтев Народној скупштини да бира укупно 62 нове судије у више судова у Србији. (Ради се углавном о кандидатима који се по први пут бирају на судијску функцију.) На конкурс се пријавило 1.225 кандидата. Како је ВСС направио селекцију, односно изабрао између ових 1.225 кандидата?

ВСС врши селекцију на основу Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Сл. гласник РС“, бр. 49/2009). Тај документ донео је сам Савет 2009. године. Члан 4. Одлуке прописује три основна мерила стручности за стицање звања судије:

- просечна оцена са студија;
- дужина студирања;
- оцена рада од претпостављених.

Свако од ових мерила има свој квантитативни израз. Просечна оцена са студија се множи са 10 (дакле, максимално је могуће добити 100 поена). Бодови за године студија се добијају тако што сваки кандидат добија 100 поена, а онда се за сваких шест месеци студирања преко 4 године одузима 10 поена. (Рецимо, ако је неко студирао 5 година, добија 80 поена; ако је студирао 9 година и више, добија 0 поена.) Коначно, ако од својих претпостављених има оцену „нарочито се истиче“, добија такође 100 поена. Дакле, када се ова мерила примене, кандидате је веома лако рангирати.

Да бих видео како је ВСС рангирао кандидате, обратио сам се као Народни посланик писмено ВСС-у и тражио биографије свих кандидата – како оних који су прелоцени, тако и оних који нису предложени. (Мислио сам да ћу их наћи на сајту ВСС-а, јер је судијска функција јавна, али тамо их није било.) После месец и по дана чекања и неколико поновних звања телефоном, добио сам од Савета биографије свих кандидата.

Насумично сам изабрао неколико кандидата који су предложени (обележени са П), и неколико кандидата који нису предложени (обележени са НП). Добио сам занимљив резултат, приказан у табели.

Табела 1: Рангирање кандидата према примени критеријума и мерила за оцену стручности судија, чл. 4 (СГ, бр. 49/2009)

Како се види из табеле, кандидати НП1 и НП2 имају скоро по 100 поена више од двоје предложених кандидата П1 и П2.

Како се бирају судије?

Да не бих сам нагађао како је то могуће (можда сам нешто погрешно израчунао), обратио сам се поново ВСС и тражио да ми доставе ранг-листу свих 1.225 кандидата.

Добио сам одговор како Савет не прави ранг-листу, већ „из посебног МЕГА програма добија листу свих пријављених кандидата који долазе из реда судијских помоћника“. Како је могуће да ВСС није правио ранг-листу, ако га Одлука обавезује на квантитативно изражавање стручности кандидата? Да ли то значи да је ВСС ад хоц променио начин рангирања и применио неки други начин, који јавности није познат? На седници скупштинског Одбора за правосу-

ђе, поставио сам представнику ВСС баш такво питање, али одговор нисам добио.

ВСС има веома одговоран задатак да се брине о независности судства. Независност не може постојати ако се судије бирају у не-транспарентом поступку, или ако на судијске позиције дођу људи који не испуњавају критеријуме за избор (негативна селекција). Тако изабрене судије остају неком дужне. И онда у будућности морају да пристају на различите уступке да би исплатили тај дуг. То је сигуран пут до зависног правосуђа.

*Душан Павловић,
народни посланик покрета „Доста је било“*

	Просек	Године студија	Мишљење	Укупно	Статус
П1	69 поена (6,9 × 10)	20 поена (8 година)	100 поена (истиче се)	189	предложен
П2	65 поена (6,5 × 10)	0 поена (8 година)	100 поена (истиче се)	165	предложен
НП1	96 поена (9,6 × 10)	100 поена (4 година)	100 поена (истиче се)	296	није предложен
НП2	91 поена (9,1 × 10)	80 поена (5 година)	100 поена (истиче се)	271	није предложен

У излагању у Скупштини Републике Србије поводом експозеа мандатара Александра Вучића навео сам да у пословању РТБ Бор нису остварена зацртана стратешка развојна опредељења, те да је програм ревитализације производње у РТБ Бор постао највећа промашена инвестиција у Србији.

Питао сам мандатара:

„На основу чега нова Влада Републике Србије планира даљи успешан рад РТБ Бор, када је претходна Влада програм развоја реализовала са катастрофалним резултатима а усвојени УППР није остварив?“

Мандатар ми на то питање није одговорио. Због тога сматрам неопходним да стручној и осталој јавности Србије пружим детаљније објашњење правога стања у РТБ Бор, које није могло стати у минут ипо мог излагања.

Објашњење проблема

Од радника РТБ Бор, грађана Бора и Мајданпека, као и јавности Србије менаџмент компаније и актуелна Власт крију истину о стању у предузећу. Упорни покушаји појединих стручњака, међу које убрајам и себе, да скрену пажњу јавности и укажу на размере катастрофе која је учињена и још увек се чини у РТБ Бор су гушени свим могућим средствима: утеривањем страха, отпуштањем, диктаторским понашањем неспособног менаџмента, манипулацијама, безочним лажима, поткупљивањем и застрашивањем медија, као и извртањем истине. Све то је подржано безрезервном подршком актуелне власти. Из пословања РТБ Бор потпуно је потиснута струка и наука. Компанијом је завладала политика и политиканство, усмерено само ка једном циљу: богаћењу умрежених појединаца. Таквим деловањем у дугом временском периоду компанија је доведена до пропасти. Због тога сам дана 30.07.2016. директору РТБ Бор Благоју Спасковском упутио отворено писмо у коме сам јавно затражио његову смену.

Стање компаније, као што сам поменуо у уводном делу, има три аспекта: технолошки, економски и еколошки.

Технолошки аспект

Програмом ревитализације рудничких капацитета у компанији РТБ Бор је требало да се од домаћих концентрата почевод 2014. године производи 80000 т/годишње бабра. У реализа-

Размере катастрофе у РТБ Бор

цију тог програма уложено је око 120 милиона \$. Колико је остварено приказано је у табели.

Остварена производња концентрата из сопствених сировина ни издалека не може да задовољи капацитете нове металуршке линије, те је од половине 2015. Године започела прерада увозних концентрата. Цена коштања такве прераде износи око 1700 \$/т, а власник концентрата услужну прераду плаћа око 300 \$/т. На свакој произведеној тони бабра РТБ Бор губи око 1400 \$ а власник концентрата зарађује око 300 \$. До краја прве половине 2016. године на овај начин укупно је произведено 22784 т бабра, што је изазвало губитке само у том делу у износу од 31,9 милиона \$ (а власник концентрата је профитирао око 6,8 милиона \$).

Економски аспект

У развојним документима на основу којих је реализован инвестициони захват у РТБ Бор вредан преко 400 милиона еура, пројектована је цена коштања производње бабра од 5400 \$/т а продајна цена на тржишту од 8000 \$/т у првој варијанти и 8500 \$/т у другој варијанти. Као стручњак за ту област морам приметити да ни једна компанија у свету не би ушла у развојни и инвестициони циклус тако великог обима на толико пренаглашено оптимистичким, крајње нереалним прогнозама. Ниједна!

Сасвим је нормално што су се као резултат тако нереалних планова у пракси остваривали

губитци: остварена цена коштања производње бабра је била далеко изнад пројектоване, на нивоу од око 9000 \$/т, а његова продајна цена далеко испод, тј. у периоду 2014. – прва половина 2016. просечно на нивоу од 6050 \$/т.

Укупан губитак у 2014. и 2015. год. износи 250 милиона \$ и ако се томе дода реалан губитак током првог полугођа 2016. год. од најмање 60-так милиона \$, то се пење на око 300 милиона \$.

Еколошки аспект

Еколошка димензија програма развоја РТБ Бор је у јавности највише истицана. После више од једног века енормног аерозагађења, грађани Бора су са великом олакшањем и надом прихватили такав програм. „Чисто небо изнад Бора“ је постала највише коришћена парола. Инвестициони циклус је завршен, нова топионица је прорадила, али се одмах видело да ишчекивања грађана Бора нису остварена.

Из месеца у месец постајало је све јасније да је нада изневерена и да главни еколошки проблем Бора није решен. Први званични извештаји стручних комисија су јасно указали да је искоришћење сумпор диоксида из процеса металургије редовно испод 90 %, а пројектовано је на минимално 96,85 %, просечно 98,5 %. Ти извештаји се нису свидели менаџменту РТБ Бор и склоњени су од јавности.

Током 2016. године еколошка ситуација у Бору је бивала све гора и гора. Размере еколошког загађења су петнаест пута веће од пројектованог. Потпуно је ирелевантно да ли је аерозагађење десет, петнаест или двадесет пута веће, апсолутно је извесно да је оно у зони катастрофалних размера.

Др Бранислав Михајловић,
народни посланик покрета „Доста је било“

Година	Планирано бабра (т)	Произведено бабра (т)	Процент остварења
2014.	80.000	31.584	39%
2015.	80.000	31.601	39%
Прва ½ 2016.	40.000	15.600	39%

Бахата подела партијског плена у јавним предузећима

Одлука премијера и његове Владе да на место генералног директора великог јавног предузећа Поште Србије именује функционерку ПУПС-а, која чак нема ни минимум формалних квалификација да би обављала ту функцију, скандалозан је пример како се јавна предузећа деле као партијски плен. Премијер о трошку свих грађана исплаћује коалиционе партнере који га одржавају на власти и омогућава да јавна предузећа воде неспособни и послушни кадрови.

Партократски принцип поделе власти, захваљујући коме је ПУПС, као плату за гласове преварених пензионера ставио шапу на Поште Србије, бахато је демонстриран када је уместо лидера ПУПС-а који је прешао у Владу, на чело ППТ-а постављена његова сарадница Мира Петровић. Очигледна је намера да преко Мира Петровић, ПУПС настави да контролише новац из Пошта Србије. Нова директорка је дугогодишња сарадница Милана Кркобабића, од тога да му је била секретарица, шефица кабинета заменика градоначелника Београда, до саветнице у Поштама Србије са платом од 186.588 динара.

Иако Закон о јавним предузећима изричито захтева да генерални директор мора бити изабран на јавном конкурс, као и да мора имати факултетску диплому, ниједан од два услова није испоштован када је именована нова директорка Пошта Србије. Мира Петровић је по струци струковни економиста што упућује да вероватно има диплому Више пословне школе у Београду, као и премијеров кум и директор

ЕМС-а Никола Петровић. Ова школа је била поприште афера продаје диплома, а покрет је пре годину дана поднео кривичну пријаву због „позајмица“ које је школа давала познатим губиташима као што је „Симпо“, али и против премијера који је злоупотребио службени положај и био један од главних актера афере.

Покрет Доста је било се снажно залаже за укидање праксе партијског запошљавања и расподеле јавних и државних предузећа као да су партијски плен. На покривање губитака које

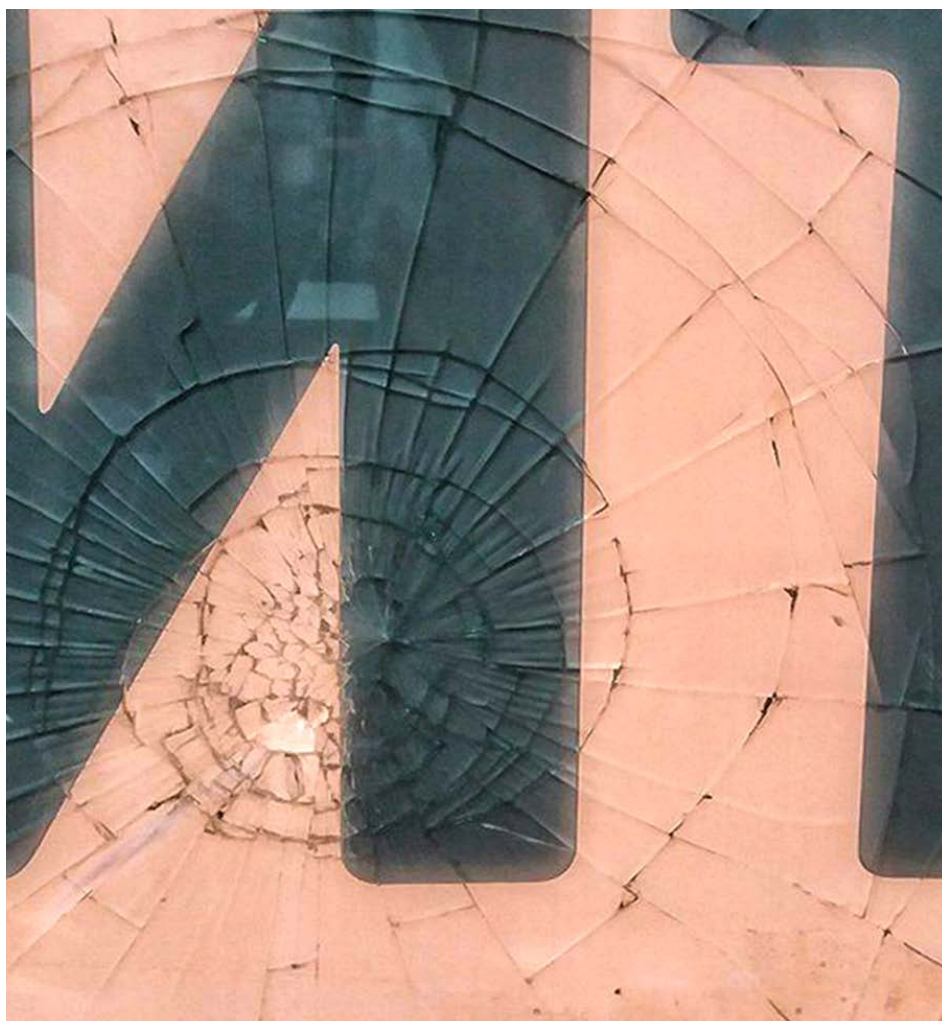
партијски кадрови у јавним и државним предузећима праве баца се годишње огроман новац. Само на партијско запошљавање из буџета се одлије око милијарду евра, а истовремено се од око 700.000 пензионера неуставно отима део пензија да би се „уштедело“ пар стотина милиона евра. Захтевамо да се за директоре јавних предузећа распишу транспарентни, јавни конкурси и да се на њима бирају најквалитетнији кадрови, без обзира да ли имају и чију партијску књижицу. C

Делегација ДЈБ у посети Лондону

Недавно је у Лондону и Бирмингему боравила трочлана делегација покрета Доста је било, на челу са председником покрета Сашом Радуловићем. Тамо је делегација имала низ занимљивих сусрета, међу којима је дружење са дијаспором у једном лондонском пабу. Током посете Бирмингему, Саша Радуловић срео се са министром спољних послова Велике Британије Борисом Џонсоном.

Покрет Доста је било има велику подршку међу нашим људима који живе у престоници Велике Британије. То се види из чињеница да је на последњим изборима (као и на претходним) ДЈБ убедљиво однео победу над другим странкама. C С.П.

Нападнуте канцеларије покрета „Доста је било“ у Београду

Непознати учиниоци поломили су излог београдског седишта покрета „Доста је било“ у Бранковој 21, у ноћи између уторка и среде. Захваљујући заштитној фолији са логом покрета спречено је веће оштећење, а претпостављамо да је прозор гађан каменом или флашом.

Чланови покрета су напад пријавили полицији која је изашла на лице места, али је одбила да изврши увиђај. Најприлежније што су полицајци радили било је легитимисање и узимање личних података од чланице „Доста је било“ која је напад пријавила. Полицајци су одбили да уђу у просторије покрета уз чудно објашњење

да то не смеју да чине јер је у питању политичка организација. Нова ургенција полицији да се увиђај обави са дужном пажњом и да нам се достави записник није испоштован, осим што смо од дежурне службенице на централни добили објашњење да су полицајци морали да изврше увиђај и да по записник можемо да дођемо у Савску улицу, а случај пријавимо унутрашњој контроли.

Најштрије протестујемо због оваквог непрофесионалног понашања полиције. Не знамо да ли је напад био политички мотивисан, али нешалантно понашање полиције која би то

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо и полагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења Доста је било – Рестарт потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија:

- Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- Врање, Краља Стефана Првовенчаног бб, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, sacak@dostajebilo.rs
- Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

требало да утврди не улива осећај сигурности. Покрет до сада није био изложен већим претњама и физичким нападима, али смо на сталном удару лажи премијерове пропаганде, што је, како нас искуство учи, прилично сигуран пут и ка физичким нападима.